

забезпечить дотримання міжнародних стандартів України у сфері енергоефективності. Таким чином, енергетична безпека та енергоефективність є однією з найважливіших та найуспішніших сфер співробітництва Україна - ЄС.

Література

1. Йонушка А. Європейський Союз й Україна: співпраця з метою збільшення енергетичної безпеки / Йонушка А. // Платформа громадянського суспільства Україна – ЄС. – 2017. – С. 1 – 14.

2. Основні положення енергетичних стратегій та програм Європейського Союзу щодо розвитку енергетичної сфери в умовах формування загальноєвропейського ринку електроенергії. - Київ: НПЦР ОЕС України, 2019. – С. 27 – 90.

3. Енергетика [Електронний ресурс] // Євроінтеграційний портал. – Режим доступу : <http://eu-ua.org/evvointehratsiia/enerhetyka>

УДК [7+908]:165:17.023.36

МИКУЛАНИНЕЦЬ Л.М.
Мукачівський державний університет

ХУДОЖНЄ КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ ПІЗНАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ

Сучасна культурна ситуація характеризується великою інтенсивністю, напруженістю, швидкою зміною суспільних орієнтирів. Це вимагає осмислення проблем державного та загальнолюдського розвитку, шляхів подальшого поступу соціуму. Дані тенденції сприяють активному формуванню нових напрямів української гуманітаристики, які прагнуть усвідомити, систематизувати регіональні й національні процеси.

Однією із найбільш значущих наукових течій, покликаних вирішити завдання цивілізаційного характеру, стала регіоніка. Її метою є дослідження громадських, історичних, етнічних й інших особливостей краю задля розв'язання комплексу його світоглядних проблем, збереження ментальної ідентичності, а також протистояння тиску глобалізації. У мистецтвознавчому дискурсі зазначений підхід спрямований на виявлення, вивчення, збереження духовних надбань конкретної території, визначення їх ролі у побудові єдиного світового простору.

Осягнення специфіки певної області неминує приводить до опанування сутності поняття «регіональна культура». Аналіз різноманітних поглядів на дану дефініцію (І. Мурзіна, М. Островська, А. Спиридонова, О. Фоміних, О. Яковлева та ін.) розширює її розуміння, уточнює зміст. На нашу думку, регіональна культура – складне багаторівневе утворення, що включає організацію життєдіяльності краю, моральне буття, матеріальні здобутки. Вона має свою своєрідність, закономірності еволюції, пов'язані з географічним розташуванням, історичними умовами існування, етнічним складом населення та ін. З одного боку, це індивідуальне виникнення, яке існує і трансформується самостійно, а з іншого – важливою умовою функціонування є зв'язок з національною спадщиною.

Регіональна культура характеризується як константами (усталені територіальні кордони, проживаючі народності тощо), так і постійними

змiнами, обумовленими збагаченням та мистецьким синтезом з духовністю інших областей. Окремі характеристики краю не виокремлюються, а сприймаються у єдності всіх елементів. Таким чином, створюється унікальна концепція місцевості.

Значний потенціал для досягнення здобутків регіону можна виявити в рамках художнього краєзнавства, метою якого є вивчення історико-культурних процесів та явищ території у контексті фігурування її внутрішнього обрiю, етико-етичних норм, світоглядних принципів. Застосування засад даного підходу сприяє опору глобалізації через глибинне пізнання багатого спектру творчої специфіки області, що дозволяє осмислити і систематизувати етнічні надбання із позиції сучасної наукової методології.

Буття матеріальних і духовних здобутків конкретного географічного простору обумовлено функціонуванням людини, яка проживає на її теренах. Разом з тим, мистецькі феномени є похідними від суб'єктивності майстрів, їх розуміння змісту культури. Креативна особистість, формуючись в локальному соціальному ґрунті, репрезентує його, створюючи художні образи.

У даному вимірі мистецька спадщина розглядається вихідною позицією в усвідомленні спадщини краю. Вона постає у діалектичній єдності двох компонентів: вплив ментальності місцевості, її різноманітних напрацювань на світогляд митця; значення його власної діяльності в духовному існуванні рідної землі. Художнє краєзнавство часто експлікує персону як одночасне відображення індивідуального й колективного концепту певного регіону, філософських рис його етносу, отримує вираз у креативному продукті. Тому застосування принципів зазначеного підходу для вивчення регіональної культури розкриває широкі перспективи для розуміння та висвітлення її значення у загальнонаціональному контексті.

Отже, ми можемо зробити висновок, що художнє краєзнавство є важливим засобом пізнання здобутків області, оскільки показує духовне багатство і різноманіття, збагачене етнічними фольклорними впливами, високими зразками професійного мистецтва. Інакшевість окремої території не сприймається як відчуження від материнської культури, навпаки, певна своєрідність доповнює яскраву українську

УДК 021.2:005.412]:021.89(043.2)

МОВЧАН К.М.
Мукачівський державний університет

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ У XX СТОЛІТТІ

Огляд розвитку бібліотечної справи в Україні засвідчує, що в першій половині XX ст. українська бібліотечна справа активно розвивалась. Проте в ці роки вона була в структурі радянської бібліотечної науки, кращі наукові сили, підготовка фахівців вищої кваліфікації зосереджувались у Москві [1, с.38].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>